

ΝΟΗΜΑΤΙΚΗ ΑΠΟΔΟΣΗ

Η κατάσταση μέσα στην Αθήνα, μετά την ήττα στους Αιγός ποταμούς, είναι δραματική και ο κλοιός της πολιορκίας σφίγγει όλο και περισσότερο. Τότε ο ολιγαρχικός Θηραμένης πείθει την εκκλησία του δήμου, ώστε να σταλεί στο Λύσανδρο και να διερευνήσει ο ίδιος προσωπικά τις προθέσεις των Λακεδαιμονίων. Όμως σκόπιμα καθυστερεί, ελπίζοντας ότι οι πολιορκημένοι θα εξαντληθούν από την έλλειψη τροφίμων και θα είναι έτοιμοι να αποδεχθούν βαρύτερους όρους συνθηκολόγησης. Όταν επιστρέφει, δικαιολογείται με την πρόφαση ότι ο Λύσανδρος δεν του επέτρεπε να φύγει και μόνο στο τέλος του υπέδειξε να στείλουν οι Αθηναίοι πρεσβεία στη Σπάρτη. Οι Αθηναίοι τον πίστεψαν και αφού τον εξέλεξαν πρεσβευτή με απόλυτη πληρεξουσιότητα, τον έστειλαν στη Σπάρτη επικεφαλής εννέα άλλων.

Ενώ οι πρέσβεις των Αθηναίων, με αρχηγό το Θηραμένη, βρίσκονται στο δρόμο προς τη Σπάρτη, ο Λύσανδρος ενημερώνει τους εφόρους για τις ενέργειές του. Μόλις οι έφοροι πληροφορούνται ότι οι πρεσβευτές έχουν την πληρεξουσιότητα για τη σύναψη της ειρήνης, τους καλούν στο συμμαχικό συνέδριο. Εκεί, οι σύμμαχοι της Σπάρτης και μάλιστα οι Κορίνθιοι και οι Θηβαίοι, αντιδρούν έντονα για συνθηκολόγηση υπό όρους με την Αθήνα και απαιτούν την πλήρη καταστροφή και υποδούλωσή της.

Οι Λακεδαιμόνιοι από την πλευρά τους, αρνούνται μεγαλόψυχα να εξανδραποδίσουν ελληνική πόλη, που στο παρελθόν είχε προσφέρει πολύτιμες υπηρεσίες σ' όλη την Ελλάδα. Ωστόσο, προκειμένου να αποδεχτούν την ειρήνη, προτείνουν όρους σκληρούς και ταπεινωτικούς και συγκεκριμένα.

Να γκρεμίσουν οι Αθηναίοι τα Μακρά τείχη και τα τείχη γύρω από τον Πειραιά, να παραδώσουν όλα τα πλοία εκτός από δώδεκα, να επαναφέρουν τους πολιτικούς εξόριστους, να έχουν τους ίδιους φίλους και εχθρούς με τους Σπαρτιάτες και τέλος να τους ακολουθούν σ' όλες τις εκστρατείες.

Ο Θηραμένης και οι εννέα πρεσβευτές, επιστρέφοντας στην Αθήνα, περικυκλώθηκαν από το πλήθος, το οποίο ανησυχούσε μήπως οι Σπαρτιάτες δε δέχονταν κανένα είδος συνθηκολόγησης. Οι Αθηναίοι δεν έχουν πια άλλα περιθώρια αναβολής· προέχει η επιβίωση.

Την επόμενη μέρα οι πρεσβευτές ανακοίνωσαν στο λαό τους όρους των Λακεδαιμονίων και ο Θηραμένης, που γνώριζε την ευαισθησία των Αθηναίων για τα τείχη, τους συνέστησε να τους αποδεχτούν. Παρά τις αντιρρήσεις ορισμένων, οι Αθηναίοι δέχονται τελικά την ειρήνη, έστω και μ' αυτούς τους όρους, γιατί πιέζονταν από την έλλειψη τροφίμων. Λίγες μέρες αργότερα ο Λύσανδρος πλέει στον Πειραιά, οι πολιτικοί εξόριστοι επιστρέφουν στην Αθήνα και αρχίζει αμέσως η πανηγυρική κατεδάφιση των τειχών κάτω από τα άσματα των αυλητρίδων.

Και η πιο μεγάλη πλάνη τη στιγμή αυτή, είναι η πεποίθηση των περισσότερων, πως η ελευθερία είχε πλέον επιστρέψει στην Ελλάδα.